

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 17/2550

บริษัทขนส่ง จำกัด โจทก์ นายสมคิด ท่าประทับ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/30, ป.พ.พ. มาตรา 193/14, ป.พ.พ. มาตรา 692

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 เข้าทำสัญญาค้ำประกันการทำงานของ ส. โดยยอมรับรับผิดชอบกับ ส. จำเลยที่ 4 ในฐานะสามีของจำเลยที่ 3 ได้ยินยอมให้จำเลยที่ 3 ทำสัญญาค้ำประกันและยอมรับผิดร่วมกับ จำเลยที่ 3 ส. ลูกจ้างโจทก์ได้ยกยอกเงินของโจทก์ และทำหนังสือรับสภาพหนี้กำหนดว่าจะ ชำระเงินให้แก่โจทก์งวดแรกในวันที่ 5 สิงหาคม 2537 ดังนี้ ความรับผิดชอบของ ส. เป็นความรับผิดชอบ ตามสัญญาจ้างแรงงานซึ่งไม่มีกฎหมายบัญญัติเรื่องอายุความไว้โดยเฉพาะ จึงมีกำหนด 10 ปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/30 กำหนดเวลานี้เริ่มนับแต่วันเกิดเหตุทุจริตยกยอกเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2536 แต่เมื่อ ส. ทำหนังสือรับสภาพหนี้ต่อโจทก์ขอผ่อนชำระเงินคืนแก่โจทก์ งวดแรก 200,000 บาท ในวันที่ 5 สิงหาคม 2537 การรับสภาพหนี้ดังกล่าวมีผลให้อายุความสะดุดหยุดลงโดย ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนหน้านี้ไม่นับเข้าในอายุความ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/14 (1) และมาตรา 193/15 และอายุความที่สะดุดหยุดลงนี้ย่อมมีผลเป็นโทษแก่จำเลยทั้งสี่ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันด้วย ตาม ป.พ.พ. มาตรา 692 กรณีหาใช่การรับสภาพความรับผิดชอบตามมาตรา 193/35 ซึ่งมีอายุความ 2 ปี ไม่ เมื่อต่อมาปรากฏว่า ส. ไม่ชำระเงินงวดแรกให้แก่โจทก์ในวันที่ 5 สิงหาคม 2537 ตามที่ รับสภาพหนี้ไว้ เหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงจึงสิ้นสุดลงในวันดังกล่าว และเริ่มนับหนึ่งตั้งแต่วันที่ 6 สิงหาคม 2537 เป็นต้นไป โจทก์ฟ้องคดีวันที่ 9 เมษายน 2537 เมื่อนับแต่วันที่ 6 สิงหาคม 2537 ซึ่งเป็นวันที่เริ่มนับอายุความใหม่ยังไม่เกิน 10 ปี คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้เงินตามสัญญาค้ำประกันจำนวน 1,415,529 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ โจทก์ จำเลยทั้งสี่ให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกัน ชดใช้เงินจำนวน 1,415,529 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้อง (วันที่ 9 เมษายน 2547) จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดี แรงงานวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่ศาลแรงงานกลางฟังมาได้ความว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 เข้าทำสัญญา ค้ำประกันการทำงานของนางสุพรรณิไว้แก่โจทก์ โดยยอมรับรับผิดชอบกับนางสุพรรณิ และจำเลยที่ 4 ในฐานะสามีของจำเลยที่ 3 ได้ยินยอมให้จำเลยที่ 3 ทำสัญญาค้ำประกันดังกล่าวและยอมรับผิด ร่วมกับจำเลยที่ 3 นางสุพรรณิลูกจ้างโจทก์ได้ยกยอกเงินของโจทก์และทำหนังสือรับสภาพหนี้ กำหนดว่าจะชำระเงินให้แก่โจทก์งวดแรกในวันที่ 5 สิงหาคม 2537 คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามอุทธรณ์ ของจำเลยทั้งสี่ว่า คดีโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า ความรับผิดชอบของนางสุพรรณิเป็นความ รับผิดชอบตามสัญญาจ้างแรงงานซึ่งไม่มีกฎหมายบัญญัติเรื่องอายุความไว้โดยเฉพาะ จึงมีกำหนด 10 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/30 กำหนดเวลานี้เริ่มนับแต่วันเกิดเหตุทุจริต ยกยอกเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2536 แต่เมื่อนางสุพรรณิทำหนังสือรับสภาพหนี้ต่อโจทก์ขอผ่อน ชำระเงินคืนแก่โจทก์ งวดแรกจำนวน 200,000 บาท ในวันที่ 5 สิงหาคม 2537 การรับสภาพหนี้

ดังกล่าวมีผลให้อายุความสะดุดหยุดลงโดยระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนหน้านี้ไม่นับเข้าในอายุความ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/14 (1) และมาตรา 193/15 และอายุความที่สะดุดหยุดลงนี้ย่อมมีผลเป็นโทษแก่จำเลยทั้งสี่ซึ่งเป็นผู้ค้าประกันด้วย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 692 กรณีหาใช้การรับสภาพความรับผิดชอบตามมาตรา 193/35 ซึ่งมีอายุความ 2 ปี ดังที่จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์มาไม่ เมื่อต่อมาปรากฏว่านางสุพรรณิไม่ชำระเงินงวดแรกให้แก่โจทก์ในวันที่ 5 สิงหาคม 2537 ตามที่รับสภาพหนี้ไว้ เหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงจึงสิ้นสุดลงในวันดังกล่าว และเริ่มนับหนึ่งตั้งแต่วันที่ 6 สิงหาคม 2537 เป็นต้นไป โจทก์ฟ้องคดีวันที่ 9 เมษายน 2547 เมื่อนับแต่วันที่ 6 สิงหาคม 2537 ซึ่งเป็นวันที่เริ่มนับอายุความใหม่ยังไม่เกิน 10 ปี คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ ที่ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่าคดีโจทก์ยังไม่ขาดอายุความนั้น ศาลฎีกาเห็นด้วย อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสี่ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

รัตน์ กองแก้ว · วสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ · วิเทพ พัทธบุญโง่งงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/17/2550>